GAST AAN HET WOORD 46 - ED KNEGTEL - DOORLOPER

Ed Knegtel

Ed Knegtel (Bible Belt, vorige eeuw), salonfähige en eeuwige 'angry young man,' combineert de grilligheid van een jonge Van het Reve met de zwaarmoedige charme van Hermans, terwijl hij schaaft aan zijn debuutroman: 'Kleuren Mengen Op Het Zebrapad'.
Knegtel heeft een fascinatie voor 'ruis' en 'zuiverheid' in het openbare discours. Sinds 2026 werkt hij als grafdelver - hovenier voor Gemeente Utrecht.

Zijn columns zijn - hoewel vergankelijk - niet vrijblijvend. Ed Knegtel publiceert op: www.edknegtelschrijft.nl, op METRO en nieuws030.nl en recenseert literatuur en non-fictie voor Boekenkrant.

Voor de meeste mensen is een doorloper een puzzel waarbij je horizontaal en verticaal woorden zoekt in een onbegrijpelijke letterbrij. Dat staat symbool voor de wereld waarin wij verzeild zijn geraakt. We proberen woorden te vinden voor oorlogen zonder einde, de uitruil van democratische waarden en verschraling door *kunstmatige* intelligentie.

In mijn wereld is een doorloper een begrafenis zonder aula.
Geen koffie met cake, geen condoleanceregister, wel een afscheid dat recht doet aan leven en laatste wensen.
Bij de poort wacht ik in pak op de stoet, die wordt voorgelopen door de uitvaartleidster. De chauffeur van de rouwauto overhandigt mij de papieren. Ik controleer: de naam van de overledene, de handtekening van de rechthebbende, het kistnummer. Op het registratieformulier en fysiek, onder het handvat. Met de uitvaartleidster *schrijd* ik vóór de rouwauto en familie, vrienden en belangstellenden richting het graf dat ik gistermiddag in werkkleding van de gemeente gedolven heb. De laatste honderd meter wordt mevrouw geschouderd door kleinzonen, hun vaders en ooms, zes man sterk.
Er liggen inmiddels twee balkjes over het open graf.
Links, rechts en in het midden hangen drie grote touwlussen tot op de bodem.
Een ééndieper vandaag.
Na de woorden van de dominee rijgen de dragers op mijn aanwijzingen de touwen door de handvaten en laten ze de kist hand over hand dalen. Met een buiging breng ik de overledene een laatste groet. Stilte waart over de begraafplaats, slechts onderbroken door ieders gedachten en het geluid van vogels.

Of je nu rijk bent of arm, lelieblank of 'van kleur', autochtoon of nieuwe Nederlander, de dood komt als de Grote Gelijkmaker.

© Ed Knegtel